

PROGRAMMA.

DECANUS COLLEGII PHILOSOPHICI
M. CHRISTOPHORUS
HELVICUS,
HEBRÆÆ ET GRÆCÆ LINGUARUM
PROFESSOR ORDINARIUS, OMNIBUS ACADEMIÆ
hujus civibus, suo & Dnn. Collegarum nomine
S. P. P.

UOD Dionysius olim Halicarnasseus in hypomnematis ad Ammaum, de suo tempore scripsit, Magnam presenti seculo habendam esse gratiam, tum ob caterorum studiorum incrementum longè maximum & disciplinarum omnium vigorem, tum ob eam etiam, quæ perorandi studio passim impenderetur, curam: Idem hoc tempore de nostra quoque Academia meritò dici potest. In qua cum omnium Facultatum floreant studia felicissimè, non sibi certè Eloquentia quoque defuit, sed præclaro amore sui in multorum animis excitato, aliquot publicis speciminibus hætenus editis, non exiguam *ἡπὶ τὰ κρείττω ἡπίδοσιν* demonstravit. Adeò ut cum Dionysio nos agere gratias æquum sit commutanti rerum vicissitudines non quidem Tempori, sed DEO: itemque merita laude prosequi eos, qui ad præclarissima enituntur, & futurorum etiam ex præteritis conjecturam capere. Fuit sanè apud Vetustos heroes in magno precio hoc Eloquentiæ studium: Et ut Plutarchus rectè inquit, Reges ac Principes *δοτρεφές*, quos Homerus appellat, tametsi sceptris essent stemmateque prælustres, voluerunt tamen *μύθων ἑτήρες*, Verborum oratores, simul effici; gratiamque dicendi nequaquam aspernati fuere, sed congressus publicos, *ἵνα τὶ ἀνδρες δεηθεώεις τελέθασιν* (id est, è quibus evadunt homines cum laude celebres) sedulo frequentârunt. Neque abs re Phœnix ille

Home-

Homericus Achilli adolescenti adjunctus Moderator fuit, ut ad u-
trumq; ipsum instrueret, μύθων τε ἐν τῇ ἐμῶν περικτῆ ἐξί τε ἔργων, id est,
Orator verbis, Actor sed rebus ut esset. Magnum scilicet decus est, imò
omnino necessarium est iis, qui ad reipublica clarum sunt evehendi,
non tantum γινώσκειν τὰ δέοντα, nosse quomodo res gerenda & admini-
stranda sint, verum etiam easdem ἐπιμνησθῆναι & perspicue posse expone-
re: quod elogium Pericli apud Thucydidem tribuitur.

Hac cum intelligeret Nobilissimus & antiquo stemmatis splen-
dore conspicuus adolescens, Dn. Fridericus de Salhausen, Nobilif-
simi & Heroica virtute inclyti Domini Antonii de Salhausen,
Equitis Bohemi in Bensen & Marckersdorff | 2c. filius, partim præ-
clare indolis & ἁγναῖς λήμοις, ut Pindarus appellat, instinctu, partim
laudabilibus aliorum exemplis incitatus, in primis familia sua inclytæ
exemplis domesticis extimulatus (in qua in primis lucent adhuc super-
stites Nobiliff. Domini, Johannes Adolphus Bock in Klipp: &
Salhausen | 2c. Abrahamus Bock in Brisen / Klipp: & Salhaus-
sen | 2c. avunculi, Fridericus de Salhausen, Dominus in Schwas-
den | 2c. patrum magni filius, & Jan Abrahamus de Salhausen, in
Bensen & Marckersdorff | 2c. patruelis, omnes generis dignitate &
exquisita eruditione, & plurimarum linguarum cognitione, peregrina-
tionumq; , tum in Academiis plerisq; , tum exteris regionibus con-
sumptarum experientia instructissimi & autoritate eminentissimi, ut
de cæteris jam nihil dicam) constituit ipse quoq; in Illustri hac Acade-
mia publicè se sistere, & velut ille in Isocratis Trapezitico non ob
δωρεῖαν tantum, sed & ἐμπορεῖαν peregrè missus, in nostro literario
Emporio Virtutem negociari, peroraturus MEMORITER de sum-
ma Hominis Felicitate, contra Epicuri de grege porcos, qui volu-
ptatem virtuti antepone consueverunt. Quod ipsius institutum cum
favore omnium laudeq; sit dignissimū, majorem in modum rogamus
Academiae Proceres, Magnificum Dn. Rectorem, Amplissimum Dn.
Cancellarium, ceterosq; Dnn. Professores Clarissimos, studiosos item
nobilissimos & lectissimos omnes ac singulos, ut huic Declamationi,
hora XII. Pomeridianâ instituenda interesse, & eandem benevola

sua attentione condecorare velint; quam quidem præcipuè in Audito-
re, juxta Plutarchum, Oratio desiderat. Nam in hunc finem olim, ut
idem autor habet, Gratiarum simulachra penes Mercurii imaginem
Veteres collocare solebant, ut benevolentiam significarent ab auditori-
bus expectari. Quod superest, Deum precamur, ut literarum studia in
hac Academia florentia, in vigore perpetuo conservet, successus felices
porrò largiatur, iuventutis animos ad capeffenda jugiter tam præclara
Ἐπιτιμὸς ἀμαρτίας accendere non desinat, ut sæpè dici possit illud Pindari-
cum, Πολλοὶ μέμνανται, καλὸν εἶπὶ ποναθῆ. *Per scriptum G I E S S Æ, XVII.*
Januarii, Anno sVpernæ Misericordiæ.

Oratio

